

תת"ע 1567/02/19 - מונא יוסף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1567-02-19 מדינת ישראל נ' מונא יוסף
תיק חיצוני: 14118087726

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת מונא יוסף
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 20.2.19 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה ונגזר עליה קנס בסך 1,300 ₪.
3. המבקשת טענה כי פנתה לעורך דין כאשר קיבלה את הזימון לדיון וסיכמה עמו כי הוא מטפל בתיק וכי היא לא צריכה להגיע לדיון. טענה כשקיבלה את פסק הדין נדהמה לגלות כי נשפטה בהיעדרה. טענה כי ניסתה ליצור קשר עם עורך הדין כדי לברר את העניין אך ללא הצלחה. טענה כי לא ביצעה העבירה המיוחסת לה וביקשה לקבל יומה בבית המשפט. ציינה כי בית המשפט גזר עליה קנס גבוה יותר מהקנס המקורי, ואין לה אפשרות לשלם אותו.
4. המשיבה לא הגישה תגובתה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקשת החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. כאמור, מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נמסר לידי המבקשת והיא אישרה קבלתו בחתימתה, ואף מהמפורט בבקשתה עולה כי אין מחלוקת בדבר זימונה כדין לבית המשפט.

8. לטענת המבקשת, פנתה לעורך דין אשר היה אמור להתייצב מטעמה לדין. המבקשת לא צירפה יפוי כוח או כל אסמכתא אחרת לביסוס טענתה כי שכרה שירותי עורך דין לפני מועד הדיון הקבוע, ומכל מקום, חובת ההתייצבות חלה על המבקשת בלבד ועליה האחריות בעניין זה.

9. מעבר לכך, המבקשת לא הציגה טענות הגנה כלשהן ואף לא פירטה כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לה עיוות דין אלא הסתפקה בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לה ובטענה כלפי גובה הקנס שנגזר עליה.

כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקשת עיוות דין. על המבקשת היה לפרט טענותיה העובדתיות ולבסס טענותיה בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקשת, בהתחשב בעברה התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. כפי שצוין בגזר הדין, המבקשת בחרה להישפט ובכך איבדה את זכותה לקנס הקבוע בחוק לצד העבירה. יחד עם זאת, לאור הקושי הכלכלי של המבקשת לשלם הקנס, אני קובעת כי הקנס ישולם בתשלומים.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקשת תשלם הקנס האמור בגזר הדין ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 2.6.19 ואילך. המבקשת תפעל לקבלת שוברי תשלום במזכירות.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ט, 01 מאי 2019, בהעדר הצדדים.